

Vilma Dilytė, 3V16

Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ 2017

Jau aštuntus metus mūsų mokykloje „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ 2017“ kviečia nepritari patyčioms ir jas stabdyti bendromis pastangomis. Meninės kūrybos ir pažintinės veiklos būreliai organizavo renginį, kurio metu mokiniai žiūrėjo filmą apie patyčių išvengimą elektroninėje erdvėje ir kūrė bendrą koliažą tema „Patyčios bijo tavo nepritarimo“. Koliažas – tai tapybos ir grafikos technika, kai paveikslas kuriamas piešiant, spalvinant ir lipdant prie pagrindo popieriaus, audinio ar kitų medžiagų skiautes. Mokytoja Aušra Petrauskienė paaiškino, kaip kuriamas koliažas ir pademonstravo vaizdo medžiagą su pavyzdžiais.

Mokiniai susiskirstė į komandas ir savarankiškai kūrė savo koliažus. Mokytojai, grupių auklėtojai prisijungė prie mokinių, o dalis jų sukūrė savo grafinį paveikslą. Visi koliažai buvo sujungti į vieną bendrą, didelį plakatą.

Smagiausia renginio dalis buvo ta, kad visi dalyviai aktyviai, entuziastingai ir su gera nuotaika įsitraukė į darbą

Dorinio ugdymo pamokų metu pirmojo ir antrojo kurso mokiniai diskutavo ir žiūrėjo video medžiagą tema „Patyčios turi liautis“.

Patyčių mokykloje mastui įvertinti atlikta mokinių anoniminė apklausa. Pavaduotoja ugdymui Vida Guogienė kalbėjo, kad mokykloje stengiamasi daryti viską, kad patyčios būtų išgyvendintos ir pažadėjo artimiausiu metu supažindinti su mokinių apklausos rezultatais.

Lukas Adomonis, 3E15

Andriaus Kaniavos monospektaklis „TŪLA ir KITI“

Kovo 28 d. mūsų mokiniai kartu su kitų rajono mokyklų vyresniųjų klasių mokiniais turėjo galimybę lietuvių literatūros mokytiis netradiciniu būdu. Kultūros rūmuose žiūrėjo monospektaklį „Tūla ir kiti“. Tai improvizacija, pastatyta Jurgio Kunčino romano „Tūla“ ir kitų apsakymų motyvais. Mokiniai pamatė istoriją apie meilę, kurią savo kūrybos vakaro metu pasakojo rašytojas. Iš spektaklio supratau, kad žmonės anksčiau būdavo paprastesni ir daug laimesni negu dabar. Jiems užtekdavo paprastų dalykų, daugiau dėmesio buvo skiriama dvasingumui. Žmonės dažnai nepastebi mažų dalykų, nes žvelgia tik į didelius. Rašytojas su nostalgija prisimena hipiškus laikus. Deja, laikas bėga labai greitai ir jo atsukti jau nebegalima, kaip ir nieko pakartoti gyvenime nebegalima. Liko prisiminimai, kuriais rašytojas dalinasi su publika. Jis prisipažįsta, kad buvo nusiritęs į patį dugną ir jį tuo metu išgelbėjo meilė, kuri vedė į priekį per visą gyvenimą.

Spektaklį papildė muzikiniai intarpai, kurie atspindėjo herojaus nuotaiką ir jausmus.

Spektaklio aktorius ir režisierius Andrius Kaniava.